

LA CAMBRA DE SABADELL REIVINDICA INVERSIONS EN INFRAESTRUCTURES PER LA GESTIÓ DE LA SEQUERA I FLEXIBILITZAR LES MESURES EN EL TEIXIT ECONÒMIC

Sabadell, 6 de març de 2024.- La **comissió de Transició Ecològica de la Cambra de Comerç de Sabadell, presidida per Eulàlia Planes**, ha començat la seva legislatura tot posant el punt d'atenció en la **gestió de la sequera**, en com afecten les mesures del Govern al món empresarial i reivindicant **les inversions pendents**, a més de demanar la **flexibilització de les mesures en el teixit econòmic** per a poder seguir mantenint la competitivitat empresarial de la nostra demarcació.

I és a partir d'aquí que la Cambra, a través de la seva comissió de Transició Ecològica, **manifesta:**

Amb l'entrada dels 202 municipis que formen part del sistema Ter-Llobregat a l'escenari d'emergència per sequera el proppassat 1 de febrer ja són 239 municipis a Catalunya els que es troben en aquesta situació que afecta a uns 6 milions de persones.

Dels 12 municipis de la nostra demarcació, Polinyà i Sant Quirze superen la dotació límit establerta per l'ACA: 200 l/persona/dia. Esment especial pel municipi de Palau-solità i Plegamans, on la indústria té un pes molt important i s'ha sol·licitat a l'ACA augmentar la seva dotació, fins els 226 litres/habitant/dia. Així doncs, Palau compleix amb els límits establerts per l'ACA.

Seguiment consum global d'aigua per a abastament de població

1. Resum de dotacions mensuals municipals calculades a partir de les dades informades per les entitats subministradores

13-Embassament Ter- Llobregat

20-02-2024

(valors en l/hab dia)	feb-23	mar-23	abr-23	mai-23	jun-23	jul-23	ago-23	set-23	oct-23	nov-23	des-23	gen-24
Badia del Vallès	133	133	130	131	131	126	116	127	125	126	127	128
Barberà del Vallès	173	172	167	172	178	185	162	170	177	174	157	165
Castellar del Vallès	196	188	190	189	173	188	172	180	201	202	187	185
Cerdanyola del Vallès	178	179	175	168	172	174	145	168	172	171	166	162
Montcada i Reixac	215	215	210	213	207	219	190	209	202	206	189	186
Palau-solità i Plegamans	242	237	230	231	249	250	225	243	240	246	223	224
Polinyà	264	250	231	235	242	254	217	227	229	233	214	225
Ripollet	177	177	169	171	172	179	174	188	175	178	173	169
Sabadell	165	163	156	156	166	178	186	167	159	161	156	158
Sant Quirze del Vallès	250	225	210	211	229	238	216	238	232	235	224	235
Santa Perpètua de Mogoda	207	221	167	182	184	190	144	184	183	173	141	165
Sentmenat	210	210	214	215	236	209	179	195	195	192	187	192
Dotació mensual ponderada	184	180	173	172	181	188	183	184	181	182	174	176

Font: ACA

D'altra banda, és evident que, a hores d'ara, i després de molts anys amb **baixa inversió** en la infraestructura hídrica del país, l'únic pla de l'Administració per solucionar l'emergència per sequera actual és traslladar als usuaris finals la total responsabilitat de la situació demanant que potenciïn l'estalvi d'aigua. Així, ara mateix, la solució sembla ser que passa perquè els municipis no superin els 200 litres persona i dia, la supressió del reg agrícola en un 80%, la reducció de l'ús de l'aigua per a usos ramaders en un 50% i **la reducció del 25% dels consums d'aigua dels usuaris industrials**. Sense oblidar les limitacions/prohibicions addicionals a l'ús de l'aigua en instal·lacions esportives, públiques/privades i en espais lúdics.

Aquesta és la situació després de 10 anys sense cap mena d'inversió en obres hidràuliques. Qui es farà responsable doncs de la manca d'aigua? Els usuaris finals o bé l'Administració, que no ha invertit en obres d'estalvi, en reparació i prevenció de fuites i aprovisionament de recursos hídrics?

Les solucions que planteja l'Administració es mostren, a hores d'ara, insuficients:

- Es parla de **dessalinització** quan només es disposa d'una capacitat de producció de 80 hm³/any, enfront dels 680 hm³/any necessaris per satisfer la demanda actual. Des de l'any 2009, quan es posà en servei la dessalinitzadora del Llobregat, no s'ha produït cap altre avenç en dessalinització.
- Es parla d'aigua **regenerada** quan la mateixa ACA informa que es disposa a Catalunya de 24 Estacions de Regeneració d'Aigua (ERA) -anualment, les 548 depuradores de Catalunya depuren 700 hm³, dels quals se'n regeneren 70 hm³-. Però, a més, que disposin d'aigua per a ús Municipal o Industrial tan sols 8 d'elles i amb una producció de disseny que no arriba als 42.000 m³/dia (uns 15 hm³/any), dels quals 30.000 m³/dia corresponen a la Depuradora de Vila-seca/Salou que abasteix l'Associació d'Empreses Químiques de Tarragona (AEQT). La segueixen l'ERA de Lloret de Mar amb quasi 5.000 m³/dia i la de **Riu-Sec de Sabadell amb 4.000 m³/dia**. L'última inversió destacable en aquest sentit és precisament l'ERA de Vila-seca/Salou de l'any 2013.

L'aigua regenerada és una alternativa real a dia d'avui; forma part de la solució en els plans d'emergència malgrat la seva baixa disponibilitat i amb les dificultats de la seva distribució en la mínima xarxa instal·lada d'aquest recurs la qual és urgent ampliar per poder arribar a més potencials consumidors. A Riu-Sec de Sabadell, dels 4.000 m³/dia de disseny tan sols s'han

aprofitat una mica més de 50.000 m³ en tot l'any 2023. Es requereix també la col·laboració dels Ajuntaments i una visió supramunicipal per aprofitar tota la potencialitat d'aquest recurs.

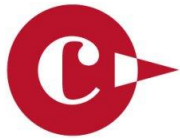
- Es parla de **grans inversions**, de les quals no en veurem els resultats fins d'aquí a uns anys, quan l'emergència ja està aquí. No hi ha solucions a la vista i les poques que podrien tenir efectes immediats, com la portada d'aigua en **vaixells**, sembla que segueixen sense tenir llum verda.
- Un altre capítol a part el mereix la **connexió del sistema Ter-Llobregat al sistema del Consorci d'Aigua de Tarragona** per poder reforçar ambdós sistemes i poder transvasar aigua entre ells quan es requereixi per part d'algun d'ells. Una solució tan racional que és il·lògic que encara avui ens trobem debatent-la. *Ens sumem a la posició publicada pels Col·legis d'enginyers de Camins, Agrònoms, Industrials i Economistes de Catalunya.*

El panorama és, per tant, del tot preocupant. Davant l'absència de solucions per part de l'Administració, tot depèn de l'esforç dels usuaris els quals es troben sense ajudes per poder fer front a les mesures que cal prendre d'avui per demà per reduir els consums als requeriments establerts, com si qualsevol indústria pogués reduir un 25% el seu consum d'aigua per art de màgia.

Què ha previst l'Administració per a aquelles empreses i comerços que hagin de reduir la seva activitat normal per reduir el seu consum d'aigua un 25%? Preveu compensar les pèrdues a les quals s'enfronten i la caiguda de l'activitat econòmica?

En paral·lel, i tenint en compte la cronificació de l'estrès hídric que estem patint, té prevista l'Administració **subvencions d'urgència** perquè les indústries puguin per exemple encarregar plans directors que analitzin la possible substitució de l'aigua potable del procés industrial per aigua regenerada? Té previst construir ERAs en els polígons industrials que han de permetre l'accés a la regenerada en les indústries ubicades en polígons industrials i comercials?

És a dir, més enllà de castigar i impactar amb les seves decisions a l'activitat industrial, està **facilitant recursos** perquè el sector pugui cometre els requeriments que se li demana, sense haver de tancar empreses i acomiadant treballadors i treballadores per no poder fer front als costos estructurals per la baixada d'ingressos derivada del descens de producció?

Una reducció abrupta del 25% en el consum d'aigua podria tenir conseqüències molt negatives per a l'**economia local**, afectant directament a la competitivitat de les empreses catalanes davant d'altres regions on les restriccions són inexistents o no són tan severes. La indústria és un pilar fonamental per a l'economia de Catalunya, generant ocupació i contribuint al desenvolupament regional. Una reducció significativa en el consum d'aigua afectarà la producció i la viabilitat de les empreses, impactant directament en la qualitat de vida dels ciutadans.

Per acabar volem proposar un **enfocament més col·laboratiu** entre l'Agència Catalana de l'Aigua, la indústria i altres actors rellevants. Les Taules de l'Aigua que s'han creat, són un espai de treball que funciona com a òrgan consultiu. Proposem que la Cambra de Comerç, com a entitat de dret públic que té com a funció vetllar per l'interès general, sigui un dels interlocutors rellevants per trobar solucions equitatives i sostenibles que permetin reduir l'impacte ambiental sense posar en perill l'estabilitat econòmica de la regió.